

F. t. forvaltningslov

lighedens adgang til at blive gjort bekendt med dokumenterne i sådanne sager. Arbejdsgruppens indstilling blev i det hele tiltrådt af udvalget, se nærmere betænkningen side 107 f., og de bestemmelser om offentlighedens adgang til aktindsigt i ansættelses- og forfremmelsessager, der er optaget som § 7 i forslaget til lov om offentlighed i forvaltningen, er udarbejdet på grundlag heraf. Disse bestemmelser medfører, at offentligheden som almindelig regel får adgang til, når ansøgningsfristen er udløbet, at gøre sig bekendt med, hvem der har indgivet ansøgning om ansættelse eller forfremmelse i det offentlige tjeneste, idet der på begæring skal udarbejdes en ansøgerliste, dvs. en fortegnelse over ansøgerne med angivelse af deres vigtigste objektive data. Denne bestemmelse i offentlighedsloven vil naturligvis også kunne udnyttes af den, der selv har indgivet ansøgning om at blive taget i betragtning ved besættelsen af den pågældende stilling.

Offentlighedens adgang til at blive gjort bekendt med ansøgerlisten er imidlertid efter forslaget til lov om offentlighed i forvaltningen og i overensstemmelse med udvalgets lovudkast undergivet visse begrænsninger. Såvel arbejdsgruppen som udvalget har derfor overvejet, om der på dette punkt burde gælde en videregående adgang til aktindsigt for ansøgere, navnlig således at retten til at blive gjort bekendt med ansøgerlisten gøres absolut. Ved vurderingen af dette spørgsmål tillægges det i betænkningen væsentlig betydning, at den, der er ansøger til en tjenstemandsstilling, efter tjenstemandslovens § 5, nr. 3, har et ubetinget krav på efter anmodning at få meddelt oplysning om ansøgenes navne. En tilsvarende bestemmelse gælder ikke for ansøgere til stillinger, der besættes på andet end tjenstemandsvilkår. Da det ikke findes velbegrunder at opretholde denne ulighed mellem de forskellige grupper af offentligt ansatte med hensyn til retten til at blive gjort bekendt med medansøgers identitet, indstiller udvalget, at der i forbindelse med offentlighedslovens revision gennemføres en generel bestemmelse herom, der omfatter alle stillinger i det offentlige tjeneste uanset ansættelsesformen. Der henvises til betænkningen side 394, jfr. side 108.

I overensstemmelse hermed foreslås det i det foreliggende lovforslags § 8, stk. 2, 1. pkt., fastsat, at den, der ansøger eller har ansøgt om ansættelse eller forfremmelse i det offentlige tjeneste, ubetinget kan forlange at blive gjort bekendt med en fortegnelse over ansøgerne. Bestemmelsen svarer for så vidt til § 7, stk. 3, i forslaget til lov om offentlighed i forvaltningen, hvorefter forhandlings-

berettigede organisationer, hvis medlemmer er naturlige ansøgere til en ledig stilling, ligeledes har en ubetinget ret til efter anmodning at få udleveret kopi af ansøgerlisten.

I forbindelse med sine overvejelser herom har arbejdsgruppen i sin rapport bl.a. givet udtryk for, at den finder det af betydning, at der i loven indsættes en særlig bestemmelse, der i forhold til den, der har en videregående ret til aktindsigt end, hvad der følger de almindelige regler om offentlighed i forvaltningen, begrænser adgangen til at udnytte oplysninger udleveret i henhold hertil, navnlig adgangen til at videregive sådanne oplysninger med henblik på offentliggørelse. Der peges i denne forbindelse på, at erfaringerne viser, at der i modsat fald er en risiko for, at den foreslåede ubetingede ret for en ansættelsessags parter til at blive gjort bekendt med ansøgerlisten vil kunne danne grundlag for omgæelser af de begrænsninger, der efter loven om offentlighed i forvaltningen gælder om offentlighedens adgang til at blive gjort bekendt hermed. Arbejdsgruppen har dog samtidig fremhævet, at det nævnte forhold rejser et spørgsmål af generel karakter og derfor muligt bør løses i en bredere sammenhæng. Der henvises til betænkningen side 394 f.

I betænkningen side 343 indskrænker udvalget sig til at pege på den generelle problemstilling til nærmere overvejelse, men tilføjer dog, at erfaringerne i forbindelse med administrationen af den gældende lov næppe kan siges at have afdækket noget akut behov for gennemførelsen af generelle regler, hvorefter der ved indrømmelse af partsoffentlighed i særlige tilfælde kan pålægges privatpersoner en strafsanktioneret tavshedspligt.

På grundlag af de hidtidige erfaringer finder justitsministeriet ikke, at der er behov for yderligere generelle regler, der begrænser den brug, en part kan gøre af de oplysninger, han bliver gjort bekendt med efter reglerne om partsoffentlighed, end den, der indeholdes i straffelovens bestemmelser om beskyttelsen af privatlivets fred.

På den anden side må det erkendes, at det efter ophævelsen af § 2, stk. 2, sidste pkt., i tjenstemandsloven af 1958, hvorefter offentliggørelse af ansøgerlisten kun måtte finde sted med den pågældende styrelses samtykke, er forekommet, at journalister på skrømt har søgt en tjenstemandsstilling for som »ansøgere« at blive gjort bekendt med navnene på medansøgere og derefter at foretage en offentliggørelse af disse oplysninger. Noget sådant vil være klart uforeneligt med forudsætningerne for bestemmelserne i § 7 i forslaget til lov om offentlighed i forvaltningen i de tilfælde, hvor en